

1939: 115. — *Usneae tatrenses duae novae*. U. ott, 119. — *Lichenes uruguayenses a professore C. C. H o s s e u s* collecti. I. U. ott, 124—130.

Redl R.: Képek a Bakony flórájából VI. Kny. a veszprémi kegyes t. r. gimn. 1938/39. évi ért. Sep. 1—5. lap.

Regel C.: Beiträge zur Kenntnis einiger *Tragopogon*-Arten II. Mémoires de la Fac. des Sc. de l'Univ. Vytautas le Grand. Kaunas, 1939: 29—40. (3 tab.) (*Tragopogon floccusus*).

Romwalter A. und Királi Á.: Hefearten und Bakterien in Früchten. Arch. f. Mikrobiol. 10. 1939:87—91.

Rosenkranz F.: Klimacharakter und Pflanzendecke von Mitteleuropa. Beihefte z. Bot. Centr. 58. 1938:109—140.

Roth Gy.: Élő fák korának megállapítása. Term.-tud. Közl. 71. 1939:192.

Sághy I.: Téli virágzó cserjék. Term.-tud. Közl. 71. 1939: 174—5. (1 fig.)

Sóó R.: *Melampyrum* L. Die Pflanzenareale 5. Reihe, Heft 1. — A magyar flóra arealgeografiai feldolgozása. Acta Geobot. 2. (Tisia 3.) 1938—9:271—7. — A Nyírség természeti kincsei. Különlényomat a „Szabolcs Vármegye“ c. műből. 1—48. lap. (11 fig.) — A növénytakaró a magyar táj képében. Term.-tud. Közl. 71. 1939:407—420. (12 fig.) — Die Arten und Formen der Gattung *Potamogeton* in der Flora des historischen Ungarn. I., II. Fedde Repert. 45. 1938: 65—78, 244—256.

Szabó Z.: Az egyén és a faj. A fajvédelem és fajnemesítés alapfogalmai. Kny. Kath. Szemle, 1939. — Származás és rokonság az öröklődés nézőpontjából. Kny. Az Egészség 1939. évf. — Az öröklődéskutatás mai kérdései. Budapesti Szle. 1939:20—30.

Szatala Ö.: *Lichenes a cl. dr. J. Jablonszky in Nova Zelandia lecti*. Borbásia, 1. 1939:55—62. (1 tab.) — *Lichenium (?) cacuminum Tatraënsium* II. Fol. Crypt. 3. num. II. vol. 1937. (ed. 1939.):217—8.

Szirmai J.: Untersuchungen und Beobachtungen an „Necrotic Virus“, im Zusammenhang mit dem Pilz *Thielavia basicola* Z o p f. Phytopath. Zeitschr. 12. 1939:219—226. (7 fig.)

Tamássy G.: Megjegyzés a Long-erdő vegetációjához. Acta Geobot. 2. (Tisia, 3.) 1938—9:150.

Ubrizsy G.: Újabb adatok a Nyírség flórájának ismeretéhez. Debrec. Szle. 13. 1939:211—213.

Ujhelyi J.: Sur la détermination précise de *Sesleria insularis* Sommier. Borbásia, L. 1939:73—78. (3 fig.)

Varga F.: Génközpontok és a növénynemesítés. Kert. Szle. 11. 1939:246.

Villax Ö.: A növénynemesítés időszéri örökléstani kérdései. Mezőgazd. Közl. 12. 1939:295—303.

Visnyá A.: Sphagnum-folt a Kalaposkőn. Vasi Szle. 6. 1939: 346—7.

Wagner J.: *Centaurea affinis* var. *magnifica* n. var. Borbásia, 1. 1939:156. — Bemerkungen über *Centaureen*. *Centaurea* megjegyzések. Acta Biolog. Pars Botanica. 5. 1939:73—113. (3 tab.)

Zechmeister L. und Cholnoky L.: Die chromatogra-

phische Adsorptionsmethode. 2., wesentlich erweiterte Auflage. Wien (Verl. Jul. Springer) 1938. 1—354. (74 fig.)

Zólyomi B.: A jégkor naptára. Légrády testvérek 1940. évi naptára. 237—42. (5 fig.) — A közepi tőzegmohás láp. Vasi Szle. 6. 1939:254—9. (1 fig.) — Felsenvegetationsstudien in Siebenbürgen und im Banat. Annal. Mus. Nat. Hung. Pars Bot. 32. 1939:63—145. (2 tab.) — A Magyar Föld növényzete. Az Ezeréves Magyarország c. kiadványban (Pesti Hírlap kiadása) 1939:203—226.

SZAKOSZTÁLYI ÜGYEK.

Összeállította: dr. Boros Ádám, a szakosztály jegyzője.

Az 1939. évi november hó 9-én tartott 427. ülés.

Elnök: dr. Augustin Béla.

Jegyző: dr. Boros Ádám.

1. Dr. Oláh László „Beszámoló a London—Edinburghban tartott VII. nemzetközi örökléstani kongresszusról“ címen tart előadást. A kongresszus 1939. aug. 15-én Londonban kezdődött, Cambridgeben folytatódott és a program szerint Edinburghban szept. 1-én fejeződött be. A kongresszus utolsó napjai azonban már angol-amerikai értekezletté zsugorodtak össze, mert a külföldiek túlnyomó része a háború köszöbön levő kitörése miatt aug. 25-én hazautazott. A gazdag kiállítási anyag és az elhangzott előadások nyomán az előadó ismerteti a Cambridgeben újabb előállított *Raphano-Brassica* keletkezésének módját, majd néhány mesterseges úton létrehozott *Linum usitatissimum*, *angustifolium*, valamint legkülönbözőbb *Brassica*-fajok, a *Nasturtium officinale* és más növények polyploid alakjait és azoknak tulajdonságait. Behatóbban foglalkozik egy érdekes *Raphano-Brassica sectorialis* kiméréval, melynek egyik ága F₁ alak, a másik ága pedig amphidiploid. Ismertet továbbá igen érdekes vírus-vaccinációs kísérleteket, *Solanum*, *Capsicum* és *Datura*-fajokon. A kongresszuson elhangzott előadások közül a Darlington-iskola citológiai kutatásain kívül Crane, Lawrence és Mather kísérleteiről szólókat emeli ki. Az Edinburghban tartott előadások közül Hartmann professzorét ismerteti részletesebben, aki a sexualitás kérdéséről folyó évtizedes vitát döntötte el. Foglalkozik végül Tischler (Kiel), Münzing (Lund), Lamm (Svalöf) és Mangelsdorf (Texas) előadásai-
val.

2. Balás Géza „Hazánk gubacsainak tíz új tagja“ címen bemutató 10 eddig Budapest környékéről nem ismert gubacsajt.

3. Dr. Boros Ádám „Magyarország néhány érdekes májmohája“ címen saját magának, valamint munkatársainak gyűjtéséből származó anyagból közöl adatokat. A *Riccia Bischoffii*-t, leginkább a var. *ciliifera* alakjában, a *Tessellina* társaságában újabbabban több ponton megtalálta az Alföldön is, így Farnos és Sándorfalva mellett; Máthé I.-től Hencida mellől kapta. A *Tessellina*-t a múlt évben egy egész sor termőhelyen találta meg az Alföldön, Jászakarajenő, Méhkerék, Lapistó, Csanádalberti mellett. Még érdekesebb egy északfelé előretolt új termőhelye Bódvarákónál (Esztrámos hegy). Megtalálta a bánhidai Turulnál is, ahol eddig a saját és mások figyelmét is elkerülte. Új hazánkra a *Blyttia Lyelli* a be-

regi síkról, a *Lophozia Baueriana* a Beregi és a *Lophozia confertifolia* a Máramarosi Havasokból, utóbbi Margittai A. gyűjtése. Érdekesebb leereszkedés a síkságra a *Blasia pusilla* a somogyi síkon, illetve a fenyevektől távolabb eső vidékre a *Nowellia curvifolia* a Bükkhegységben, a *Bazzania trilobata* a Sátorhegységben (Margittai), a *Ptilidium pulcherrimum* pedig a Vértesben, valamint Kelemér mellett. A hazánk kevés helyéről kimutatott *Scapania aspera*-t a Mátrában, a Pilishegységben, a Vértesben, a Bakonyban, nemkülönben horvát Lič mellett, számos helyen gyűjtötte, e faj tehát középhegységi flóránk jellegzetes tagja. Érdekes új déli faj hazánk területére nézve a Horvátországból már ismert *Cololejeunea Rosettiana*, melyet a Bakony és a Bükk szurdokaiban, valamint Aggtelek mellett is megtalált. A Bakonyban együtt terem a *C. calcarea*-val, a Mátrában csak az utóbbit találta. Mészhegyeinken igen elterjedt és jellemző fajnak ismert fel a *Pedinophyllum interruptum*-ot (Vértes, Bakony, Bükk, Mecsek, stb., azonkívül a Vicsa völgyében).

4. Szakosztályi ügyek során a jegyző jelenti, hogy a beérkezett közlések és egyéb értesülései és tudakozódásainak eredménye szerint ez évben számos taglárunk folytatott a visszacsatolt területeken botanikai kutatásokat. Nevezetesen Andreánszky G. Máramarosban, Rozsnyó—Kassa közt és a Medves hg.-ben, Bánhegyi J. Rozsnyó, Kassa és Párkány mellett, Boros Á. Máramarosban, Rozsnyó körül, a Vicsa völgyében, Garamkövesd és Guta mellett, Fóris F. Rimaszombat körül, Jávoroka S. Rozsnyó—Kassa vidékén és Nagyszőlős, Beregisalmás mellett, Kárpáti Z. Máramarosban, Rozsnyó, Szádellő és Garamkövesd mellett, Köfaragó—Gyelnik V. Rozsnyó, Szádellő m., Györffy I. és munkatársai a Csallóközben és a Garam mellett (virágtalanok), Hulják J. Máramarosban és Rozsnyó körül, Lengyel G. a Szádellői völgyben és Garamkövesd vidékén, Péntes A. Máramarosban, Soó R. és munkatársai Rozsnyó körül és Máramarosban, Szatala Ö. Máramarosban, Ujhelyi J. Rozsnyó körül, Ujvárosi M. Szinevéren, Zólyomi B. Nagyszőlős, Beregisalmás mellett és a bereg-máramarosi lápok területén, valamint Rozsnyó körül, Zsák Z. Máramarosban, Vajda L. Máramarosban, a Beregi Havasokon és Szádellőn dolgozott.

Az 1939. évi december hó 14-én tartott 428. ülés.

Elnök: dr. Gombocz E., majd dr. Kövessi F.

Jegyző: dr. Boros Ádám.

Az elnök az ülés megnyitása kapcsán jelenti, hogy dr. Moesz Gusztáv betegsége miatt távolmaradását kimentette s így a mai ülésre kitűzött előadása is a következő ülésre marad.

1. Dr. Zólyomi Bálint „Dagadólápok az Északkeleti Kárpátokban” c. előadásában ezévi tanulmányainak eredményeit terjeszti elő. Az ÉK. Kárpátok típusos dagadólápjairól eddig nagyon keveset tudtunk. A magyar irodalomban csupán László Gábor emlékezik meg ezekről a hazai tőzegképletekről írott munkájában. Florisztikai adatokat egy cseh botanikus, Láska tett közzé. Dagadólápnak nevezi az előadó a német „Hochmoor“-t, amit eddig sokszor a rossz „felláp“ kifejezéssel adtak vissza. Ismerteti Oswald tanulmánya alapján a különböző dagadóláptípusokat. A Kárpátokban igazi dagadólápok pl. a Bory-lápok, a Szentannató melletti Kukojszás. Ezek ombrogének, vizüket tehát tisztán a csa-

padékvíz adja, nem források táplálják, tehát oligotrófok. A visszacsatolt területen három lápcsoportot vizsgált meg, amelyek közül kettő a dagadóláp fogalmába tartozik.

A.) A Bahno nevű dagadóláp 840 m magasságban, a Buzsora hegy alatt, Gyilalja község felett, Bereg megyében. Ez a láp kb. 20 k. hold területű, elfenyéresedett (elhejdésedett), uralkodik rajta az *Eriophorum vaginatum* és a *Calluna* asszociációja. A tőzegmohák közül a *Sphagnum rubellum* és *Sph. medium* uralkodik, a *Sphagnum* között a *Carex pauciflora*, *Rhynchospora alba*, *Andromeda* és az *Oxycoccus* nevezetesek. A láp semlyékeiben a *Sphagnum cuspidatum*-ot és a *Cephalozia fluitans*-t találta. Jellegzetesek a *Polytrichum strictum* zombéjkjai. A láp szegélyén a *Sphagnum cymbifolium* csoportba tartozó fajok az átmeneti- és a forráslápok jellemző tagjaival jelentkeznek, itt nő a *Carex echinata*, megjelenik a *Sphagnum squarrosum*. A parton bükkös van. *Sphagnum*-os foltok a láptól távolabb is előfordulnak.

B.) A Talabor völgyében Felsőkalocsa és Szinevér között, Máramaros megyében, két nagyobb láp van, (kb. 50, ill. 60 k. hold) mintegy 600 m magasságban. A 2—3 m magasra domborodó láp sphagnetumának legkiterjedtebb növényzövetkezete a *Rhynchosporium*, amelyből kisebb szigetként emelkednek ki az *Eriophorum vaginatum*-nak az *Empetrum nigrum*-mal benőtt zombéjkjai. Jellemző fajok még: *Carex pauciflora*, *Drosera rotundifolia*, *Andromeda*, *Oxycoccus*. A *Sphagnum*-ok közül az *acutifolium* csoport tagjai uralkodnak (*Sph. rubellum* és *fuscum*), valamint a *Sph. medium*. A semlyékekben a *Carex limosa* egy nemű állományai huzódnak meg, jellemzők itt a *Sphagnum cuspidatum*, *Lycopodium inundatum* és a *Scheuchzeria*. A lápok szegélyén kiterjedt *Carex echinata*-asszociáció található, *Orchis maculatus* ssp. *helodes*-szel, az egykori lápégeresek utolsó maradványaiban *Nephridium cristatum*, *Calla palustris*, *Trientalis* a nevezetesebbek. Mohaszintjében *Sphagnum palustre*, *Sph. squarrosum*, néhol *Sph. recurvum* uralkodik. Számos pH-mérés igazolta a lápvíz fokozódó és rendkívüli savanyúságát (pH 3.5 alatt is).

C.) Németmokra község felett, a történelmi határ közelében egy kicsi, átmeneti jellegű sphagnetum. Itt is az *Eriophorum vaginatum*, a szegélyen a *Carex echinata* az uralkodó, előfordul a *Carex limosa* is.

Dr. Gombocz Endre A) „Alaskai növények“ (1. a 6. oldalon és B) „*Ascoschizocarpus*, nov. genus *Cruciferarum*“ (1. az 1. oldalon) címen tart előadást.

Hozzászól dr. Szabó Z. és dr. Jávoroka S.

(3. Dr. Soó Rezső két előadást tart. A.) „Növényföldrajzi tanulmányok a Baltikumban“ címen beszámol 1939. tavaszi tanulmányútjának geobotanikai tapasztalatairól. Közel 3 hónapot töltött külföldön, előadásokat tartva Lwów, Kraków, Berlin, Halle, Stuttgart egyetemén és tud. társulataiban, mint csereprofesszor pedig majdnem 2 hónapot Königsbergben töltött; így alkalma nyílt a balti államok (Litvánia: Kaunas, Lettország: Riga) távolabbi környéke, Észtország: Tartu és Tallinn vidéke), de különösen Keletporoszország vegetációjának megismerésére. Keletporoszország növényzövetkezeteiről Steffen könyve számol be (v. ö. Bot. Közl. XXVIII. 194), azóta Erdeiről Gross, Steffen, Arnold, lápjairól Gams és Ruoff, Hueck és mások írtak. Litvánia vegetációjáról Regel, Észtországról Lippmaa és iskolája, Rühl, Thomson stb.

munkái tájékoztatnak. Bővebben Keletporoszországot ismerteti, ahol bejárta a parti turzások dűnéit és láperdeit, a Memelvidék hatalmas tőzegmohalápjait és a Zehlaut, a mazur tó- és erdővidéket stb. Térképen és vetített képekben mutatja be a jellegzetes növényoszóvetkezeteket, megemlékezik a kevert lomberdőkről (a területen éri el a bükk, majd feljebb a gyertyán ÉK-i, a luc síksági DNy-i határát), a lápok felépítéséről, komplexeiről és vegetációjáról, a lápok és dűnék szukcesszióiról, az észt partok alvar-növényzetéről stb. A keletporoszországi vegetációt a következő csoportokba osztja:

1. Mesophil lomb- és kevert erdők (neutro-basiphil típusok): a. bükkösök, b. gyertyános-tölgyesek, c. erdei fenyő és bükk, d. luc és bükk, e. hárs és luc, f. lucerdők, g. kőris-égerligetek. 2. Hygrophil erdők, magasgyepű vagy kóros aljnövényzettel: a. bükkösök, b. hárs-luc, c. gyertyán-tölgy, d. kőris-éger-erdők. 3. Acidiphil erdők (incl. dűne és fenyérrdők): a. bükk-erdei fenyő, b. luc-erdei fenyő, c. erdei fenyő, d. gyertyán-tölgy, e. tölgy-erdei fenyő-állományok. 4. Sikláp erdők (égeresek), 5. Lápcserjések (szürkefűz-lápi nyír). 6. Ligetek (fűzcserjések). 7. Átmeneti lápok erdei (a. füles fűz-lápi nyír-cserjések, b. erdei fenyő-lápi nyír, c. luc-égererdők és átmeneti típusok). 8. Tőzegmohalápok (dagadólápok) erdei: erdei fenyő-erdők a vizesöbven (Lagg), a szegélyen és a lápvizek mentén. 9. Vízi vegetáció (Potamion). 10. Mocsári vegetáció (Phragmition, Magnocaricion, Nanocyperion szövetkezetek). 11. Ingóslápok és forráslápok (Parvocaricion ass.-k). 12. Láprétek (Molinion assoc.-k). 13. Kaszálók (alluviális és száraz rétek, Arrhenatherion ass.-k). 14. Sztyeprétek („pontusi lejtők és gyepek”) és cserjések. 15. Strandvegetáció. 15. Parti dűnevegetáció: a. fehér primérdűnék (*Ammophila* és *Elymus* ass.) b. átmeneti dűnék (*Petasites tomentosus*, *Festuca arenaria*, *F. polesia* ass.), c. szürke dűnék (*Corynephorus* ass., *Carex arenaria*, *Cornicularia* és *Cladonia* sub-ass.), d. dűnevölgyek (*Salix arenaria* = *Juncus balticus* és *Agrostis alba-Festuca pratensis* ass.) 16. Belső dűnék (hasonló típusok). 17. Átmeneti lápok (*Sphagnum recurvum* szövetkezetei). 18. Dagadólápok: a. *Carex inflata-Sphagnum recurvum* ass., b. *Sph. medium-recurvum* sárga semlyék, c. *Sph. cuspidatum-medium* zöld semlyék, d. *Sph. rubellum-medium* vörös semlyék, e. *Sph. medium-recurvum-balticum* vörös zsombék, f. *Sph. fuscum-rubellum* barna zsombék, g. *Sph. medium-rubellum-Cal-luna*, nyugvó lápfelület szövetkezetek). 19. Fenyérek (*Callunetum* és *Nardetum*), 20. Kulturvegetáció.

B.) „A Sátorhegység flórájáról” címen ad elő. (Megjelenik.)

4. Dr. Husz Béla „A bór és a cink jelentősége a növények táplálkozásában” címen beszámoló előadást tart az irodalom és saját kísérletei alapján. Ismerteti főleg Brandenburg vizsgálatait. Mai ismereteink szerint nem csupán a nélkülözhetetlennek tartott 10, hanem 37 elem mutatható ki a növényekben. Ezek közül több szintén nélkülözhetetlennek bizonyult. Vannak növényi betegségek, amelyeket rézzel vagy molibdénnel lehet gyógyítani. A cink és a kobalt hiánya egyes növényeknél betegséget okoz. Sok növény számára a bór kétségkívül nélkülözhetetlen. Mintegy 15 családba tartozó 41 fajról ki van mutatva, hogy bór nélkül nem képes megélni. A bór nélkül nevelt, fejlődésükben visszamaradt, beteg növények bóraddagolásra gyógygyulnak. A bór kimutathatóan nem csupán katalizátor, hanem tápanyag, mely alá van vetve a minimum törvényének.

Egyes betegségek, mint pl. a *Phoma betae* úglátszik csak a bórhiányban szenvedő növényt támadja meg. Ismeretes, hogy a klorofil nélküli növények részére a cink nélkülözhetetlen elem, ugyanezt legújabbban néhány zöld növényről is kimutatták. Előadó ismerteti azokat az amerikai tapasztalatokat, első sorban Chandler-ét, melyek szerint egy jellegzetes gyümölcsfabetegség, amerikai nevén „rosette disease”, melyet nálunk törpe-szártágúságnak vagy esetágúságnak neveztek el, a cink hiányára vezethető vissza. Saját kísérletei nyomán, fényképfelvételek vetítése kapcsán igazolja a cinkszulfátnak permetezés és a lörzsbe való bevezetés útján való sikeres alkalmazhatóságát. Régi tapasztalat különben, hogy bizonyos chlorozisos betegségekben szenvedő növények cinkedénybe helyezve meggyógyulnak. A sok cink éppúgy káros, mint a sok bór; az erős cinkszulfátoldat gombaölő szer.

Dr. Rapaics Raymund hozzászólásában felhívja a figyelmet a Társulat legújabb kiadványaira, amelyekben a B és a Zn szerepéről ilyen vonatkozásban ugyancsak szó van.

5. Dr. Greguss Pál „A rózsafélék családjába tartozó hazai fák és cserjék xyloptomai vizsgálata” címen mintegy 20 fényképes és rajzos táblán mutatja be a hazai fás rózsafélék szöveti szerkezetét.

Az 1940. évi január hó 11-én tartott 429. ülés.

Elnök: Dr. Gombocz Endre.

Jegyző: dr. Boros Adám.

1. Dr. Moesz Gusztáv (A.) „Érdekesebb teratológiai jelenségek”, B.) „Mykológiai adatok a rozsdagombák köréből” címen tart előadást (Megjelenik.)

Előadása kapcsán megemlíti, hogy a *Puccinia malvacearum*-ot hazánkban először Holuby találta 1877-ben. Ez hiteles adat, ellenben az a példány, amely Tauscher-től ered és 1873-ból származna, ilyennek egyáltalában nem tartható. Rájött ugyanis, hogy Tauscher ezt a gombát másokkal együtt valójában nem Eresiben és nem is saját maga gyűjtötte, hanem egy Gándoger-féle Franciaországból származó kollekciónál vette át és Ercsít tüntette fel termőhelyül és saját magát gyűjtőül.

Hozzászól: Dr. Szolnoki I., Dr. Husz B., Dr. Andreánszky G., Dr. Köfaragó—Gyelnik V., aki ugyanezt számos uzumnál biztosan megállapította, Dr. Szabó Z. és Dr. Gombocz E.

2. Dr. Andreánszky Gábor két előadást tart. A.) „A forrtszirmóság rendszertani jelentősége” címén előadja, hogy az a felfogás, mely szerint az ősburkúak és a forrtszirmúak egymás mellett, mint al-osztály szerepelnek, ma már nem felel meg a kívánalmaknak. Míg a nyitvatermők, egyszikűek és kétszikűek külön-külön monofiletikus származásúak, a forrtszirmúak kétségkívül polifiletikusan alakultak ki. Nem változtat ezen az a körülmény sem, hogy a forrtszirmúak fejlettebbek a szabadszirmúaknál. Erre mutat az, hogy a forrtszirmúak között általában kevesebb a monotípikus rendszertani egység, másrészt a geológiai rétegekben is a fiatalabb korokban több a forrtszirmú növény. A forrtszirmúak egyes sorozatainak, illetve családjainak rendszertani helye tehát azon szabadszirmú sorozatok közelében van, amelyekkel való rokonságuk nyilvánvaló.

B.) „A *Cardaminopsis Halleri* alakköre” címen előadja, hogy e faj a Kárpátokban három alfajban jelentkezik. Egyik a típus, fehér virágokkal, elágazó szárral és legalább részben szárnyalt tőlevelekkel. Előfordul

az É. és ÉK. Kárpátokban. Ezenkívül nagyon elterjedt az Alpokban a *C. ovirensis*, amelyet az előbbi ssp.-ének kell tekinteni. Ez alig elágazó, virágja halvány rózsaszínű, szára kopasz, tölevelei épek. A Máramarosi Havasokban az előbbivel találkozik. A harmadik tag a *C. dacica*, ezt szintén a *C. Halleri* ssp.-ének tartja. Szintén rózsaszínű vagy élénk lilaszínű, tölevele ép, szára szőrös, nem ágazik el, becője szélesebb. A déli határhavasokon él. A *C. ovirensis* Máramarosból már Pénzes Antal közli a „Borbásia“ legutóbbi számában.

Dr. Boros Ádám hozzászólásában Zapalowicz-nak „Roslinna szata gór Pokucko-Marmaroskich“ c. 1889-ben megjelent művére utal, amelyben már szerepel a *Cardaminopsis ovirensis* a Máramarosi Havasokból (102. lap) s a szerző az előadó véleményéhez némileg hasonlóan azt állapítja meg, hogy a *C. Halleri*-től fajilag nem lehet elválasztani.

3. Dr. Hortobágyi Tibor „Növényrendellenességek Cinkotáról“ címen a *Mahonia aquifolium* levelein észlelt nagyszámú rendellenességeket ismerteti és csoportosítja. (Lásd 44. old.)

4. Dr. Scheffer József „Batográfiai jegyzetek“ című dolgozatát Dr. Boros Á. mutatja be. (Lásd 32. old.)

5. Dr. Boros Ádám „*Centaurea vértensis* nov. sp.“ címen egy új *Centaurea*-fajt ismerteti. (Lásd 40. old.)

Dr. Jávorka Sándor hozzászólásában közli, hogy a bemutatott *Centaurea*-t maga is ismeri, a Bakonyban Alsópéren mellett már régen szedte, majd a Baglyashegyben Inota mellett, valamint Lesenceistvánd mellett is gyűjtötte. A Nemzeti Múzeum gyűjteményében e növényből bő anyag van. Igyekezett ezt a növényt valamely már szereplő név alá vonni s egyelőre a *sublucida* Borb. nevet használta, érezte azonban, hogy ez a megoldás nem kielégítő. Örvedetesnek tartja, hogy e növénynek most már biztos neve van.

6. Dr. Zólyomi Bálint ismerteti a következő növényföldrajzi, florisztikai és szociológiai munkákat: Nyárády „*Enumerarea plantelor vasculare din Cheia Turzii*“ Bukarest, 1939 (a Tordai hasadék flórája); Meusel „*Die Vegetationsverhältnisse der Gipsberge im Kyffhäuser und im südlichen Harzvorland. Ein Beitrag zur Steppenheidefrage.*“; Klika „*Die Gesellschaften des Festucion vallesiaceae-Verbandes in Mitteleuropa*“ (Studia Botanica); végül Braun-Blanquet-nek a *Bromion erecti*-t tárgyaló munkáját.

Az 1940. évi február hó 8-án tartott 430. ülés.

Elnök: dr. Gombocz Endre.

Jegyző: dr. Boros Ádám.

Elnök napirend előtt megemlékezik Kaán Károly ny. államtitkárnak, az Orsz. Természetvédelmi Tanács elnökének elhunytáról. Kaán Károly társulatunknak 51 éve tagja s bár a növénytan szakosztálynak tagja nem volt, azóta, amióta a természetvédelmi ügyek élére állott, mégis közeli kapcsolatba jutott velünk. Nagy része volt abban, hogy a természetvédelem terén az utóbbi években kézzelfogható eredményeket értünk el.

1. Dr. Polgár Sándor „*Győr megye flórája*“ c. előadása keretében bemutatja és ismerteti Győr megye teljes flóráját magába foglaló dolgozatát. A flóramű több mint 30 éves tanulmányának eredménye s a nagyon változatosnak nem mondható területről kimutatott kb. 1360 faj

(hybridek, meg nem honosodott adventív növények stb. nélkül) elég magas számnak tekinthető.

Hozzászól: Dr. Zólyomi B. és Dr. Gombocz E.

2. Dr. Oláh László „*A növényi albinó és albomaculata alakok keletkezésének okai*“ címen e jelenségek örökléstanai magyarázatára vonatkozó ismereteinket foglalja össze.

Az előadással kapcsolatban az elnök jelenti, hogy a földművelésügyi minisztérium az előadó vezetésével örökléstanai laboratóriumot szervezett, mely egyelőre a m. kir. Vetőmagvizsgáló Állomás keretében működik.

3. Dr. Andreánszky Gábor báró „*Megjegyzések a Keleti Alpések flórájához*“ címen 1936-ban a Sekkauer Zinken és a Zirbitzkogel vidékére tett útjának, majd az 1939-ben a Deutsche Bot. Gesellschaft grazi ülései után rendezett társas kiránduláson szerzett tapasztalatainak eredményeit ismerteti.

Hozzászól: Dr. Hanasiewicz—Hajnády O.

4. Dr. Pénzes Antal: „*A levélnyel szerepéről*“ c. tart előadást. Fejtegetésében arra az eredményre jut, hogy a levélnyelnek legfontosabb szerepe a lemez rezgésének, mozgásának biztosítása, ami viszont a túlságos felmelegedés elleni védekezés. Ugy véli, hogy bizonyos levélnyel nélküli növénycsoportok kihalásának is egyik oka az lehetett, hogy a nyélnélküli levelek nem tudtak a felmelegedés ellen védekezni.

5. Gallé László „*Növényi rendellenességek. II. A tölcséralakú levelekről*“ című tanulmányát dr. Lengyel Géza mutatja be. (Lásd 66. old.)

SITZUNGSBERICHTE.

Zusammengestellt von: Dr. Á. Boros, Schriftführer der botan. Sektion.

427. Sitzung am 9 November 1939.

Vorsitzender: Dr. B. Augustin. Schriftführer: Dr. Á. Boros.

1. Dr. L. v. Oláh berichtet über den Verlauf des VII. Internationalen Genetischen Kongresses.

2. G. v. Balás spricht über 10 neuen, aus Ungarn bisher nicht bekannten Zooecidien.

3. Dr. Á. Boros hält einen Vortrag mit d. T. „Über einige interessante Lebermoosarten aus Ungarn“.

4. Schriftführer berichtet über die im Jahre 1939 veranstalteten Forschungen der ungarischen Botaniker in den wieder an Ungarn angegliederten Teilen Nord- und Ostungarns.

428. Sitzung am 14 Dezember 1939.

Vorsitzender: Dr. E. Gombocz, später F. Kövessy.
Schriftführer: Dr. Á. Boros.

1. Dr. B. Zólyomi hält einen Vortrag m. d. T. „Die Hochmoore der Nordostkarpathen“ und bespricht ausführlich das Hochmoor „Bahno“ unter d. Berg Buzsora bei Gyilalja in Komitate Bereg, die Hochmoore